

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-89-09

Druk nr 2221
Warszawa, 22 lipca 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

-o zmianie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych wraz z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych

Art. 1. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 59, poz. 609, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 143, poz. 1204) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) umów sprzedaży towarów wysyłanych i usług realizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawartych przez niemających siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorców, zwanych dalej „przedsiębiorcami zależnymi”, których współnikami, akcjonariuszami, udziałowcami, założycielami, współwłaścicielami lub właścicielami są przedsiębiorcy mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadający bezpośrednio więcej niż 50 % udziałów albo akcji u przedsiębiorcy zależnego.”;

2) w art. 2:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) umów sprzedaży zawartych przez przedsiębiorców zależnych – ochrona przedsiębiorców zależnych na wypadek strat poniesionych w związku ze sprzedażą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towarów i usług, które stanowiły towary lub usługi krajowe.”,

b) w ust. 4 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) ryzyko nierynkowe.”,

c) w ust. 5 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) ryzyko nierynkowe.”,

d) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Ubezpieczenie umów sprzedaży zawartych przez przedsiębiorców zależnych obejmuje szkody poniesione przez ubezpieczającego wynikające z niemożności wykonania umowy sprzedaży bądź z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez kontrahenta, pod warunkiem że szkody te są następstwem zdarzeń określonych jako:

- 1) ryzyko handlowe,
- 2) ryzyko polityczne,
- 3) ryzyko nierynkowe.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, definicje ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego, mając na uwadze konieczność uwzględnienia rodzaju i zakresu ryzyka w umowach objętych ubezpieczeniem eksportowym.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 3. 1. Ubezpieczenie eksportowe dotyczy ryzyka handlowego i politycznego, jeżeli kontrakt został zawarty na okres kredytu dwóch lub więcej lat.
2. W przypadku gdy kontrakt został zawarty na okres kredytu poniżej dwóch lat, ubezpieczenie eksportowe dotyczy ryzyka nierynkowego.
3. Ubezpieczenie eksportowe może dotyczyć ryzyka związanego ze zmianami kursów walutowych.”;

4) w art. 6 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

- „3) przedsiębiorcy zależni w zakresie, w jakim ubezpieczenie eksportowe będzie dotyczyć towarów i usług, które stanowiły krajowe towary lub usługi.”;

5) art. 15 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 15. 1. Nadzór nad działalnością Korporacji sprawuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na zasadach określonych niniejszą ustawą.
2. Nadzór ministra właściwego do spraw finansów publicznych w zakresie gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń eksportowych i gwarancji ubezpieczeniowych obejmuje:
- 1) przeprowadzanie kontroli w Korporacji, zwanych dalej „kontrolami”,
- 2) występowanie do Korporacji z żądaniem przekazania w wyznaczonym terminie pisemnych

informacji i wyjaśnień, w tym dotyczących poszczególnych umów ubezpieczenia,

- 3) żądanie usunięcia w wyznaczonym terminie stwierdzonych nieprawidłowości.
3. Kontrolę przeprowadzają co najmniej raz w roku pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zwani dalej „kontrolerami”, na podstawie imiennego upoważnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przeprowadzenia kontroli oraz po okazaniu legitymacji służbowej upoważniającej do przeprowadzenia kontroli.
 4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, zawiera:
 - 1) wskazanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli,
 - 2) oznaczenie organu kontroli,
 - 3) datę i miejsce wystawienia,
 - 4) imiona i nazwiska pracowników organu kontroli uprawnionych do wykonania kontroli oraz numery ich legitymacji służbowych,
 - 5) imię i nazwisko przewodniczącego kontroli,
 - 6) firmę przedsiębiorcy objętego kontrolą,
 - 7) zakres przedmiotowy kontroli,
 - 8) datę rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli,
 - 9) podpis osoby udzielającej upoważnienia,

- 10) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.
5. Kontroler podlega wyłączeniu, na wniosek lub z urzędu, z postępowania kontrolnego, jeżeli wyniki kontroli mogłyby oddziaływać na jego prawa lub obowiązki, na prawa lub obowiązki jego małżonka albo osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli. Powody wyłączenia kontrolera trwają także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.
 6. Kontroler może być wyłączony, na wniosek lub z urzędu, z postępowania kontrolnego w każdym czasie, jeżeli zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.
 7. O przyczynach powodujących wyłączenie kontroler lub Prezes Zarządu Korporacji niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
 8. O wyłączeniu postanawia minister właściwy do spraw finansów publicznych; postanowienie to jest ostateczne.
 9. Do czasu wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 7 i 8, kontroler podejmuje jedynie czynności niecierpiące zwłoki.
 10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może w toku przeprowadzania kontroli wydłużyć czas

trwania, zmienić zakres lub miejsce przeprowadzenia kontroli, a także upoważnić do podjęcia dodatkowych czynności kontrolnych. W tym celu dokonuje odpowiednich zmian w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli, załączając uzasadnienie na piśmie, i niezwłocznie informuje o tym Korporację. Łączny czas trwania kontroli nie może przekraczać 4 tygodni w roku.

11. Jeżeli wyniki kontroli wykazały rażące naruszenie prawa przez Korporację, można przeprowadzić powtórny kontrolę w tym samym zakresie przedmiotowym w danym roku kalendarzowym, a czasu jej trwania nie wlicza się do czasu, o którym mowa w ust. 10.

12. Członkowie Zarządu Korporacji oraz pracownicy Korporacji są obowiązani:

- 1) umożliwić kontrolerowi swobodny wstęp do pomieszczeń Korporacji, w których prowadzona jest działalność określona w ustawie,
- 2) udostępnić oddzielne pomieszczenie z odpowiednim wyposażeniem umożliwiającym prowadzenie czynności kontrolnych oraz udostępnić kontrolerom posiadane urządzenia techniczne służące usprawnieniu wykonywania czynności kontrolnych,
- 3) udzielić pisemnych i ustnych informacji i wyjaśnień, okazać wszelkie dokumenty, w tym również mające formę zapisu elektronicznego, związane z działalnością Korporacji,

- 4) na żądanie kontrolerów sporządzać na koszt Korporacji kopie informacji i dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia kontroli wymienionych w pkt 3 oraz
 - 5) udzielić kontrolerom wszechstronnej pomocy w wykonywaniu czynności kontrolnych.
13. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli, zawierający wynik kontroli, w dwóch egzemplarzach, które podpisuje przewodniczący kontroli lub upoważniony przez niego kontroler.
14. Prezesowi Zarządu Korporacji przysługuje uprawnienie do:
- 1) zgłoszenia w terminie 7 dni od dnia doręczenia protokołu kontroli, przed podpisaniem protokołu kontroli, umotywowanych zastrzeżeń do protokołu,
 - 2) odmowy podpisania protokołu kontroli, z podaniem na piśmie przyczyny odmowy.
15. Na podstawie ustaleń kontroli minister właściwy do spraw finansów publicznych, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, żąda ich usunięcia w wyznaczonym terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy. Żądanie doręcza się Prezesowi Zarządu Korporacji.
16. Bieg terminu do usunięcia przez Korporację nieprawidłowości wskazanych w żądaniu, o których mowa w ust. 9, rozpoczyna się w dniu następującym po dniu doręczenia tego żądania.

17. Prezes Zarządu Korporacji niezwłocznie, nie później niż w dniu następującym po upływie terminu do usunięcia nieprawidłowości wskazanych w żądaniu, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informację o spełnieniu tego żądania, wskazując szczegółowy sposób usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.
18. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie zwalnia Korporacji z obowiązku spełnienia żądań ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o czym przewodniczący kontroli informuje Prezesa Zarządu Korporacji.
19. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzania kontroli, mając na względzie:
 - 1) zapewnienie obiektywnego ustalenia stanu faktycznego oraz rzetelnego jego udokumentowania, pozwalającego na ocenę sposobu działania Korporacji, a w razie stwierdzenia nieprawidłowości ustalenie ich zakresu i przyczyn oraz osób odpowiedzialnych za ich powstanie,
 - 2) niezakłócanie w istotnym stopniu działalności gospodarczej prowadzonej przez Korporację, w szczególności realizacji jej zobowiązań wobec osób trzecich.”;

6) po art. 15a dodaje się art. 15b w brzmieniu:

„Art. 15b. Członków Zarządu Korporacji powołuje i odwołuje
Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy Korporacji.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 59, poz. 609, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 143, poz. 1204) został przygotowany w związku z:

- 1) zapisem w „Strategii rozwoju gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń eksportowych w latach 2006 – 2009” zobowiązującym KUKE S.A. do podjęcia działań w kierunku m.in. zaproponowania zmiany ustawy w kierunku zniesienia wymogu, aby ubezpieczającym było przedsiębiorstwo z siedzibą w Polsce, przy pozostawieniu wymogu wspierania eksportu krajowych towarów zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki,
- 2) koniecznością doprecyzowania w ustawie podstawy prawnej do udzielania przez KUKE S.A. ubezpieczeń krótkoterminowych kredytów eksportowych,
- 3) koniecznością zawarcia w ustawie podstawy prawnej do zdefiniowania ryzyka politycznego, handlowego i nierynkowego,
- 4) koniecznością uregulowania kwestii korporacyjnych KUKE S.A. związaną z nowelizacją ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji,
- 5) uwagami zgłoszonymi przez Rządowe Centrum Legislacji do przygotowanego projektu nowelizacji ustawy o zmianie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych i rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zatwierdzenia regulaminu określającego tryb sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych nad działalnością Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółki Akcyjnej w zakresie gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń eksportowych i gwarancji ubezpieczeniowych.

Ad 1)

Obecnie KUKE S.A. ubezpiecza eksport tylko przedsiębiorstw mających siedzibę w Polsce. Proponowane zmiany do ustawy umożliwią ubezpieczanie kredytów eksportowych i kontraktów eksportowych, realizowanych nie tylko przez przedsiębiorców krajowych, lecz również przez przedsiębiorców powiązanych

kapitałowo z przedsiębiorcami krajowymi, którzy pośredniczą w eksporcie krajowych towarów na zagranicznych rynkach. Rozszerzenie zakresu stosowania ustawy umożliwi zachowanie konkurencyjności polskiego systemu gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń eksportowych w stosunku do zagranicznych agencji ubezpieczeniowych.

Rozszerzenie zakresu podmiotowego ustawy o przedsiębiorców zależnych wynika z faktu, iż krajowe przedsiębiorstwa będą coraz częściej podejmować decyzje o rozszerzeniu swojej działalności, w szczególności do krajów Europy Wschodniej. Spowoduje to poprawę ich pozycji na danym rynku, a w konsekwencji również wzrost działalności krajowej przedsiębiorstw. Proponowane zmiany dotyczą tych przedsiębiorstw zależnych, które realizować będą transakcje towarami i usługami spełniającymi kryteria rozporządzenia ministra właściwego do spraw gospodarki, wydanego na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy.

Powyższe zmiany oznaczają:

- rozszerzenie w art. 1 ust. 2 zakresu, jakiego może dotyczyć ubezpieczenie eksportowe przez dodanie pkt 5 wprowadzającego możliwość ubezpieczenia umów sprzedaży krajowych towarów i usług zawartych przez niemających siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorców zależnych w rozumieniu kodeksu spółek handlowych od przedsiębiorców mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- zawarcie w dodanym pkt 5 w art. 1 ust. 2 definicji przedsiębiorcy zależnego,
- rozszerzenie w art. 2 celu ubezpieczeń eksportowych o ochronę przedsiębiorców zależnych na wypadek strat poniesionych w związku ze sprzedażą towarów i usług, które stanowiły krajowe towary lub usługi w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki wydanego na podstawie art. 8 ustawy,
- rozszerzenie grupy podmiotów, które mogą korzystać z ubezpieczenia eksportowego, wskazanych w art. 6 ustawy, o przedsiębiorców zależnych.

Ad 2)

Obecnie KUKÉ S.A. udziela ubezpieczeń krótkoterminowych na podstawie udzielonego przez Radę Ministrów zezwolenia, zawartego w pkt 14 ppkt 5 protokołu ustaleń nr 44/99 posiedzenia Rady Ministrów w dniu 3 listopada 1999 r.

W związku z trwającą w Unii Europejskiej dyskusją nad definicją ryzyka nierynkowego (dotyczącego eksportu realizowanego w kredycie do dwóch lat), które może być obejmowane ubezpieczeniami udzielanymi przez agencje ubezpieczeniowe działające ze wsparciem państwa, Komisja Europejska wydała komunikat w tej sprawie (komunikat z dnia 17 września 1997 r. do państw członkowskich w sprawie stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do ubezpieczeń krótkoterminowych kredytów eksportowych (Dz. Urz. C 281 z 17.09.1997, str. 4), zmieniony komunikatami Komisji nr 2001/C 217/02 (Dz. Urz. C 217 z 2.08.2001, str. 2), nr 2004/C 307/04 (Dz. Urz. C 307 z 11.12.2004) oraz nr 2005/C 325/11 (Dz. Urz. C 325 z 22.12.2005, str. 22). Definiowanie ryzyka nierynkowego w tekście ustawy nie jest pożądane, ponieważ definicja podlega weryfikacji i zmianom przez Komisję Europejską. Każdorazowa zmiana tego ryzyka pociągałaby za sobą w związku z tym konieczność zmiany ustawy.

KUKÉ S.A., udzielając gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń od ryzyka nierynkowego, działa zgodnie z ww. komunikatem Komisji Europejskiej. Szczegółowe zasady udzielania przez KUKÉ S.A. tych ubezpieczeń określa uchwała nr 80/2006 Komitetu Polityki Ubezpieczeń Eksportowych w sprawie szczegółowych zasad działalności KUKÉ S.A. w zakresie gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń eksportowych, w przypadku kontraktów zawartych na okres kredytu poniżej dwóch lat oraz zasad ustalania stawek za te ubezpieczenia.

Doprecyzowanie w projekcie ustawy podstawy prawnej do udzielania przez KUKÉ S.A. ubezpieczeń krótkoterminowych kredytów eksportowych polega na uzupełnieniu art. 3 ustawy o ust. 2. Natomiast art. 3 ust. 3 umożliwia w dalszym ciągu udzielanie ubezpieczeń eksportowych od ryzyka związanego ze zmianami kursów walutowych zarówno w odniesieniu do kontraktów, jak i kredytów krótko-, średnio- i długoterminowych.

Dodatkowo należy podkreślić, że ryzyko handlowe i ryzyko polityczne nie zostały co prawda wprost zdefiniowane w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez

Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych, ale ustawa ta dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 98/29/WE z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie harmonizacji głównych przepisów dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych dla transakcji objętych ubezpieczeniem średnio- i długoterminowym (Dz. Urz. WE L 148 z 19.05.1998), w której została zawarta definicja legalna obu ryzyk przez upoważnienie ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia definiującego te ryzyka.

Ad 3)

W art. 2 dodano ust. 9 upoważniający ministra właściwego do spraw finansów publicznych do zdefiniowania w drodze rozporządzenia ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego.

Ad 4)

Zgodnie z art. 368 § 4 Kodeksu spółek handlowych członków zarządu powołuje i odwołuje rada nadzorcza, chyba że statut spółki stanowi inaczej.

Obecnie obowiązujący statut KUKKE S.A. stanowi, że powołanie i odwołanie członków Zarządu wymaga uchwały Walnego Zgromadzenia.

Propozycja dodania art. 15b nakazującego powoływanie i odwoływanie członków Zarządu Korporacji przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy jest uzasadniona faktem, że minister właściwy do spraw finansów publicznych (będący większościovym akcjonariuszem KUKKE S.A.) sprawuje nadzór nad działalnością Korporacji w zakresie prowadzenia przez Spółkę gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń eksportowych i, jako organ prowadzący politykę budżetową państwa, jest odpowiedzialny za kształt systemu ubezpieczeń eksportowych oraz jego stabilność.

Ad 5)

W związku z zaleceniami NIK w przedkładanym projekcie w art. 15 ust. 2 projektu został wprowadzony katalog instrumentów nadzoru, zawierający instrument nadzoru o charakterze kontrolnym (przeprowadzanie kontroli) oraz o charakterze władcym

(prawo do występowania do Korporacji z żądaniem przekazania informacji i wyjaśnień oraz prawo ministra właściwego do spraw finansów publicznych do żądania od KUKI S.A. usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości).

W art. 15:

- w ust. 5 – 9 zostały zawarte postanowienia dotyczące wyłączenia osób przeprowadzających kontrolę,
- w ust. 10 dopuszcza się, przez odpowiednie zmiany w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli, dokonanie takich zmian jak: wydłużenie czasu trwania kontroli, zmianę zakresu lub miejsca przeprowadzenia kontroli, a także upoważnienie do podjęcia dodatkowych czynności kontrolnych; ponadto łączny czas trwania kontroli nie powinien przekraczać 4 tygodni w roku,
- w ust. 11 dopuszcza się przeprowadzenie ponownej kontroli w tym samym zakresie przedmiotowym w danym roku kalendarzowym, jeżeli wyniki kontroli wykazały rażące naruszenie prawa przez Korporację.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia. Trzymiesięczne *vacatio legis* jest niezbędne do wydania przepisów wykonawczych.

Projekt nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt został opublikowany na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej. W trakcie prac nad projektem ustawy nie zgłosiły się podmioty zainteresowane tymi pracami w trybie przepisów ustawy o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

Opinia o zgodności projektowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI:

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Akt oddziałuje na Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych, polskich przedsiębiorców eksportujących towary i usługi, podmioty finansujące polski eksport.

2. Wyniki konsultacji społecznych

Projekt został przekazany do konsultacji do Krajowej Izby Gospodarczej, która w swojej opinii wyraziła obawę, że wprowadzenie katalogu instrumentów nadzoru o charakterze kontrolnym (przeprowadzanie kontroli) oraz o charakterze władczym (prawo do występowania do Korporacji z żądaniem przekazania informacji i wyjaśnień oraz prawo ministra właściwego do spraw finansów publicznych do żądania od KUKES S.A. usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości) może przy dokonywaniu kontroli spowodować utrudnienia i ograniczenia w pracy tej spółki.

Z jednej strony proponowane zmiany w obowiązującej ustawie i projektowanym rozporządzeniu wynikają z konieczności dokonania zmian o charakterze systemowym, z drugiej zaś strony dotychczasowe doświadczenia z przeprowadzanych w KUKES S.A. kontroli nie potwierdzają obaw Krajowej Izby Gospodarczej dotyczących ograniczeń w pracy Korporacji.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki sektora finansów publicznych, w tym na dochody i wydatki budżetu państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie ustawy nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych. Wejście w życie projektowanej ustawy nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa. Wprowadzenie w projekcie katalogu instrumentów nadzoru nad KUKES S.A. o charakterze kontrolnym i o charakterze władczym, skutkującego wzmocnieniem nadzoru nad działalnością spółki, nie spowoduje dodatkowych kosztów z tym związanych, ponieważ czynności związane z ww. nadzorem będą wykonywać pracownicy urzędu obsługującego ministra

właściwego do spraw finansów publicznych. Projektowana nowelizacja ustawy zwiększa poziom ryzyka jedynie w zakresie jej stosowania w odniesieniu do ubezpieczanego przez KUKĘ S.A. eksportu realizowanego przez przedsiębiorców powiązanych kapitałowo z przedsiębiorcami krajowymi, którzy pośredniczą w eksporcie krajowych towarów na zagranicznych rynkach.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy nie powinno spowodować skutków związanych z rynkiem pracy oraz będzie miało pośredni wpływ na konkurencyjność gospodarki przez wyrównywanie pozycji polskich eksporterów na rynkach zagranicznych, do których jest realizowany polski eksport. Odnosząc się do przedsiębiorców zależnych, którzy mogą skorzystać z możliwości ubezpieczenia eksportowego gwarantowanego przez Skarb Państwa w KUKĘ S.A., zgodnie z przeprowadzonym w 2006 r. przez Instytut Koniunktur i Cen Handlu Zagranicznego (obecnie Instytut Badań Rynku, Konsumpcji i Koniunktur) badaniem pt. „Zainteresowanie polskich przedsiębiorstw inwestycjami zagranicznymi i ich ubezpieczanie w KUKĘ S.A.” na grupie polskich przedsiębiorstw, 40 % z nich planuje dokonanie do 2012 r. bezpośrednich inwestycji za granicą. Część z nich rozważa inwestycje poza 15 państwami członkowskimi „starej” UE i USA, wskazując jako miejsce swoich inwestycji Europę Środkową i Wschodnią (26,7 %) oraz Azję (10 %). Biorąc pod uwagę powyższe oraz liczbę eksporterów korzystających, wg stanu na dzień 22 maja 2008 r., z gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń kontraktów eksportowych, realizowanych w kredycie poniżej dwóch lat (646 podmiotów), można przyjąć, że około 26,7 % klientów KUKĘ S.A. (tj. 172 podmioty) planuje dokonać inwestycji bezpośredniej za granicą w krajach podwyższonego ryzyka do 2012 r. Oznacza to, że część z tych podmiotów może dodatkowo w tym okresie wnioskować o ochronę ubezpieczeniową sprzedaży realizowanej przez swoje spółki zależne. Uwzględniając „Strategię rozwoju gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń eksportowych w latach 2006 – 2009”, zatwierdzoną przez Radę Ministrów w dniu 19 września 2006 r., w latach 2007 – 2009 w zakresie gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń eksportowych zostanie objętych szacunkowo około 1 490 mln USD. Zakładając

stabilizację ubezpieczonych obrotów w latach 2010 – 2012 na poziomie 2009 r., KUKE S.A. może objąć ochroną ubezpieczeniową około 650 mln USD obrotu więcej w stosunku do poziomu z 2006 r.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie wpłynie na sytuację regionów.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz
Min.MD/1623/2009/DP-ar

Warszawa, dnia 2 lipca 2009 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Mikołaja Dowgielewicza.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM--10--89--09), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedłożony projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pan Jacek Dominik
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

URZĄD SEKRETARZA
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
POLSKIEGO PRZEWODNICZĄCY
Mikołaj Dowgielewicz

SEKRETARZ RADY MINISTRÓW
2009-07-06

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

w sprawie definicji ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego

Na podstawie art. 2 ust. 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 59, poz. 609, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 143, poz. 1204 oraz z 2009 r. Nr.....poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa definicje ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego, które są zdarzeniami prowadzącymi do powstania szkody zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych, zwaną dalej „ustawą”.

§ 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) ryzyku handlowym, należy przez to rozumieć:

a) stwierdzoną niewypłacalność dłużnika prywatnego lub gwaranta, jeżeli występuje, polegającą na jego niezdolności do wywiązania się z zobowiązań wobec ubezpieczającego z powodu niewypłacalności prawnie stwierdzonej albo niewypłacalności faktycznej,

b) zwłokę w wypełnianiu zobowiązań płatniczych przez dłużnika prywatnego lub gwaranta, jeżeli występuje,

c) jednostronne zerwanie kontraktu lub odmowę rozumiane jako decyzja dłużnika prywatnego o przerwaniu lub anulowaniu kontraktu handlowego, lub odmowie przyjęcia towarów lub usług bez żadnego do tego tytułu;

2) ryzyku politycznym, należy przez to rozumieć:

a) zwłokę w wypełnianiu zobowiązań płatniczych przez dłużnika publicznego lub gwaranta publicznego, jeżeli występuje,

b) jednostronne zerwanie kontraktu lub odmowę rozumiane jako decyzja dłużnika publicznego o przerwaniu lub anulowaniu kontraktu handlowego, lub odmowie przyjęcia towarów lub usług bez żadnego do tego tytułu,

c) decyzję kraju dłużnika polegającą na wydaniu lub zmianie aktów prawnych lub decyzji rządu bądź innego organu państwowego,

d) ogłoszenie powszechnego moratorium płatniczego przez rząd państwa dłużnika lub państwa uczestniczącego w regulowaniu należności lub wykonaniu porozumienia kredytowego,

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

e) niemożność lub opóźnienie w dokonaniu przez dłużnika transferu należności w walucie płatności spowodowane wydarzeniami politycznymi, trudnościami gospodarczymi albo aktami prawnymi lub decyzjami administracyjnymi władz w kraju dłużnika lub państwa trzeciego, które uczestniczy w realizacji kontraktu,

f) przepisy prawne w kraju dłużnika uznające płatności dokonane przez dłużnika w walucie lokalnej jako wystarczające do wypełnienia zobowiązania z tytułu kontraktu niezależnie od faktu, że w rezultacie zmian kursów walutowych takie płatności po przeliczeniu na walutę kontraktu nie równoważą wartości zobowiązania z tytułu kontraktu na dzień dokonania płatności przez dłużnika,

g) decyzje prawne w kraju ubezpieczyciela polegające na wydaniu przepisów prawnych lub decyzji przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, jak też przez Unię Europejską w zakresie handlu zagranicznego, które uniemożliwiają realizację kontraktu, o ile skutki wydania takich przepisów lub decyzji nie są w inny sposób rekompensowane przez rząd, który je wydał,

h) siłę wyższą oznaczającą wybuch poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej działań wojennych, powstania, rewolucji, zamieszek, przewlekłych masowych strajków, trzęsienie ziemi, wybuch wulkanu, cyklon, tajfun, powódź, gwałtowny przyptyk morski, pożary o rozmiarach katastrofalnych, awarię nuklearną, w tym również jej skutki;

3) ryzyku nierynkowym, należy przez to rozumieć ryzyko handlowe i polityczne zdefiniowane w pkt 1 i 2, związane z publicznymi i prywatnymi dłużnikami z siedzibami w krajach innych niż kraje Unii Europejskiej, Australia, Kanada, Islandia, Japonia, Nowa Zelandia, Norwegia, Szwajcaria i Stany Zjednoczone.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

Uzasadnienie

Obecnie ryzyka: handlowe, polityczne i nierynkowe są zdefiniowane w uchwałach Komitetu Polityki Ubezpieczeń Eksportowych i Ogólnych Warunkach Umów stosowanych przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. Ww. definicje są zgodne z aktami prawa unijnego definiującymi przedmiotowe ryzyka, tj.:

- ryzyko handlowe – pkt 14-16 załącznika do dyrektywy Rady 98/29/WE z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie harmonizacji podstawowych przepisów dotyczących zasad ubezpieczeń kredytów eksportowych dla transakcji objętych ubezpieczeniem średnio- i długoterminowym,
- ryzyko polityczne dotyczące dłużników publicznych – pkt 15-22 ww. załącznika, zaś dotyczące dłużników prywatnych w pkt 17-22 ww. załącznika,
- ryzyko nierynkowe – pkt 2.5 komunikatu Komisji dla Państw Członkowskich zgodnie z art. 93.1 Traktatu dotyczącego stosowania artykułów 92 i 93 Traktatu do krótkoterminowego ubezpieczenia kredytów eksportowych.

Zgodnie ze wskazaniem Rady Legislacyjnej przez Prezesa Rady Ministrów oraz Rządowego Centrum Legislacji ryzyko handlowe, polityczne i nierynkowe powinno zostać zdefiniowane w normach prawa krajowego, tj. rozporządzeniu wydanym przez organ nadzorujący KUKKE S.A., czyli Ministra Finansów.

Przedkładany projekt jest wypełnieniem delegacji ustawowej zawartej w nowelizacji ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych zobowiązującej ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia definicji ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego.

W § 2 ust. 1 i 2 projektu zostało zdefiniowane odpowiednio ryzyko handlowe i ryzyko polityczne zgodnie z ww. dyrektywą.

§ 2 ust. 3 definiuje ryzyko nierynkowe na podstawie ww. komunikatu Komisji.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega notyfikacji do Komisji Europejskiej.

Projekt zostanie opublikowany na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej.

Ocena skutków regulacji:

1. Podmioty na które oddziałuje projektowana regulacja
KUKKE S.A. i podmioty ubezpieczające polski eksport w Korporacji.
2. Wyniki konsultacji społecznych
Projekt jest obecnie na etapie uzgodnień wewnątrzresortowych.
3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki sektora finansów publicznych, w tym na dochody i wydatki budżetu państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych. Wejście w życie projektowanej ustawy nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa.
4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków związanych z rynkiem pracy i nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.
5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sytuacji i rozwoju regionalnego.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie sposobu przeprowadzania kontroli w Korporacji Ubezpieczeń
Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna**

Na podstawie art. 15 ust. 19 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 59, poz. 609, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 143, poz. 1204 oraz z 2009 r. Nr.....poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, zwany dalej „ministrem”, pisemnie zawiadamia Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna, zwaną dalej „Korporacją”, o planowanej kontroli, nie później niż na dzień przed dniem rozpoczęcia kontroli, o którym mowa w art. 15 ust. 4 pkt 8 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 59, poz. 609, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

2. Do pisemnego zawiadomienia minister dołącza upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, o którym mowa w art. 15 ust. 3 ustawy.

§ 2. 1. Kontrola jest przeprowadzana w miejscu prowadzenia działalności przez Korporację, w szczególności w lokalu jej centrali, oddziału lub przedstawicielstwa, w dniach i godzinach pracy Korporacji.

2. Poszczególne czynności kontrolne mogą być podejmowane również poza miejscem określonym w ust. 1, w szczególności w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jeżeli jest to uzasadnione charakterem tych czynności oraz może przyczynić się do szybszego i skuteczniejszego przeprowadzenia kontroli.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

§ 3. Ustaleń kontroli dokonuje się w oparciu o:

- 1) dokumenty,
- 2) informacje i wyjaśnienia udzielone przez osoby zatrudnione w Korporacji,
- 3) dane i informacje umieszczone w systemach informatycznych Korporacji,
- 4) inne materiały, które mogą przyczynić się do stwierdzenia stanu faktycznego w zakresie objętym kontrolą.

§ 4. Zebrane w toku postępowania kontrolnego materiały kontroler zabezpiecza przez:

- 1) oddanie na przechowanie członkowi Zarządu lub upoważnionemu pracownikowi Korporacji za pokwitowaniem,
- 2) przechowanie w budynku Korporacji w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu lub
- 3) wypożyczenie przez kontrolera za pokwitowaniem, na czas nie dłuższy niż miesiąc.

§ 5. 1. Kopie dokumentów i innych nośników informacji podlegających badaniu w trakcie przeprowadzania kontroli kontrolerzy mogą sporządzać samodzielnie albo zażądać ich sporządzenia przez pracowników Korporacji. Kontrolerzy mogą również zażądać sporządzenia przez pracowników Korporacji zestawień określonych danych i informacji lub obliczeń na podstawie tych dokumentów i nośników.

2. Ze sporządzenia kopii, zestawień i obliczeń, o których mowa w ust. 1, sporządza się protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje Korporacja. Kontroler oraz Prezes Zarządu Korporacji lub osoba przez niego upoważniona podpisują protokół oraz parafują każdą stronę protokołu.

3. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez upoważnionego przez Prezesa Zarządu Korporacji jej pracownika wzmiankę o tym umieszcza się w protokole, z podaniem przyczyn odmowy.

§ 6. 1. Protokół kontroli zawiera w szczególności wskazanie:

- 1) firmy (nazwy) i adresu Korporacji,
- 2) jednostek organizacyjnych Korporacji objętych kontrolą,
- 3) imion i nazwisk oraz stanowisk służbowych kontrolerów oraz przewodniczącego kontroli,
- 4) dnia upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz wzmianki o jego zmianach,
- 5) zakresu kontroli,
- 6) dnia rozpoczęcia i zakończenia kontroli,

- 7) imion i nazwisk oraz stanowisk służbowych osób składających oświadczenia oraz udzielających informacji i wyjaśnień w trakcie przeprowadzania kontroli,
- 8) opisu wykonanych czynności kontrolnych oraz ustaleń faktycznych i opisu stwierdzonych nieprawidłowości, ich zakresu i przyczyn,
- 9) załączników, z podaniem nazwy każdego załącznika,
- 10) miejsca i dnia sporządzenia protokołu kontroli,
- 11) pouczenia o prawie zgłoszenia zastrzeżeń, stosownie do art. 15 ust. 8 pkt 1 ustawy.

2. Załączniki, o których mowa w ust. 1 pkt 9, obejmują:

- 1) sporządzone w trakcie przeprowadzania kontroli protokoły z przekazania materiałów, o których mowa w § 5 ust. 2,
- 2) pisemne informacje, wyjaśnienia i oświadczenia, o których mowa w § 3 pkt 2 i 4 oraz w § 5 ust. 1.

§ 7. 1. Po sporządzeniu protokołu kontroli, zawierającego wynik kontroli, w dwóch egzemplarzach, przewodniczący kontroli lub upoważniony przez niego kontroler podpisuje protokół oraz parafuje każdą stronę protokołu.

2. Dwa egzemplarze protokołu kontroli doręcza się Prezesowi Zarządu Korporacji.

3. Prezes Zarządu Korporacji podpisuje oba egzemplarze protokołu kontroli, jak również parafuje każdą stronę protokołu, a następnie przekazuje jeden z podpisanych egzemplarzy ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w terminie 14 dni od doręczenia protokołu, z zastrzeżeniem § 9 ust. 1.

4. W przypadku zgłoszenia przez Prezesa Zarządu Korporacji zastrzeżeń do protokołu kontroli bieg terminu, o którym mowa w ust. 3, rozpoczyna się w dniu następującym po dniu otrzymania przez Korporację stanowiska przewodniczącego kontroli albo upoważnionego przez niego kontrolera, z ewentualnymi zmianami do protokołu kontroli, o których mowa w § 8 ust. 2-4.

§ 8. 1. W razie zgłoszenia przez Prezesa Zarządu Korporacji zastrzeżeń do protokołu kontroli, przewodniczący kontroli i kontrolerzy są obowiązani dokonać ich analizy.

2. W przypadku nieuwzględnienia przez przewodniczącego kontroli zastrzeżeń do protokołu kontroli Prezesa Zarządu Korporacji, przewodniczący kontroli albo upoważniony przez niego kontroler przekazuje na piśmie Prezesowi Zarządu Korporacji swoje stanowisko w terminie 7 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń.

3. W przypadku uwzględnienia przez przewodniczącego kontroli zastrzeżeń do protokołu kontroli Prezesa Zarządu Korporacji, przewodniczący kontroli albo upoważniony przez niego kontroler przekazuje na piśmie Prezesowi Zarządu Korporacji swoje stanowisko, wraz ze zmianami do protokołu kontroli, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń.

4. W przypadku konieczności podjęcia dodatkowych czynności kontrolnych minister właściwy do spraw finansów publicznych niezwłocznie informuje o tym Korporację, a także wprowadza zmiany w dotychczasowym upoważnieniu umożliwiające ich przeprowadzenie; do upoważnienia stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 4 ustawy. Po przeprowadzeniu dodatkowych czynności kontrolnych, przewodniczący kontroli albo upoważniony przez niego kontroler przekazuje na piśmie Prezesowi Zarządu Korporacji swoje stanowisko, wraz z ewentualnymi zmianami do protokołu kontroli, w terminie 7 dni od dnia zakończenia dodatkowych czynności kontrolnych.

5. Do podpisania zmian w protokole kontroli stosuje się odpowiednio przepisy § 7 ust. 1-3.

§ 9. 1. W przypadku odmowy podpisania protokołu kontroli, Prezes Zarządu Korporacji niezwłocznie doręcza oba egzemplarze protokołu ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

2. Kontroler umieszcza na obu egzemplarzach protokołu kontroli wzmiankę o odmowie podpisania protokołu kontroli, załączając do niego wyjaśnienia dotyczące przyczyn odmowy.

§ 10. 1. Po otrzymaniu protokołu kontroli nie dokonuje się w protokole żadnych zmian i dopisków, z zastrzeżeniem ust. 2, § 8 ust. 3 i 4.

2. Oczywiście omyłki pisarskie lub rachunkowe prostuje kontroler, parafując sprostowania. O sprostowaniu omyłki minister właściwy do spraw finansów publicznych niezwłocznie pisemnie informuje Korporację.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

Uzasadnienie

Do projektu rozporządzenia wprowadzono bardziej szczegółową procedurę zarządzania, przeprowadzania i zakończenia kontroli. Uregulowane zostały między innymi kwestie: miejsca kontroli (§ 2), ustaleń kontroli (§ 3), procedury sporządzania protokołu kontroli i jego treści (§§ 5 i 6) oraz podpisywania protokołu kontroli (§ 7).

W § 8 ust. 1-3 został uregulowany sposób postępowania w sytuacji zgłoszenia przez Prezesa Zarządu Korporacji zastrzeżeń do protokołu kontroli. W § 8 ust. 4 opisany jest sposób postępowania, kiedy w trakcie przeprowadzanej kontroli pojawia się konieczność podjęcia dodatkowych czynności kontrolnych. § 9 reguluje kwestię postępowania w sytuacji odmowy podpisania protokołu.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty na które oddziałuje projektowana regulacja

KUKE S.A.

2. Wyniki konsultacji społecznych

Projekt został przekazany do konsultacji do Krajowej Izby Gospodarczej, która w swojej opinii wyraziła obawę, że wprowadzenie katalogu instrumentów nadzoru o charakterze kontrolnym (przeprowadzanie kontroli) oraz o charakterze władczym (prawo do występowania do Korporacji z żądaniem przekazania informacji i wyjaśnień oraz prawo ministra właściwego ds. finansów publicznych do żądania od KUKE S.A. usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości) może przy dokonywaniu kontroli spowodować utrudnienia i ograniczenia w pracy tej spółki.

Z jednej strony proponowane zmiany w obowiązującej ustawie i projektowanym rozporządzeniu wynikają z konieczności uwzględnienia uwag Rządowego Centrum Legislacji w tym zakresie, z drugiej zaś strony dotychczasowe doświadczenia z przeprowadzanych w KUKE S.A. kontroli nie potwierdzają obaw KIG dotyczących ograniczeń w pracy Korporacji.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki sektora finansów publicznych, w tym na dochody i wydatki budżetu państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych. Wejście w życie rozporządzenia nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa, ponieważ czynności związane z nadzorem wykonywać będą pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków związanych z rynkiem pracy i nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sytuacji i rozwoju regionalnego.